

TROLSK

EVENEMANGSBROSCHYR

OKNYTT

NORDISK FOLKTRO OCH MYTOLOGI

TROLSK

EN FÖRTROLLANDE UTSTÄLLNING OCH
FRAMTRÄDANDE OM NORDISK FOLKTRO

PRODUCERAD AV OKNYTT

INNEHÅLL

Trolsk är en unik fotoutställning som låter betraktaren stå öga mot öga med varelser som en gång formades i det nordiska bondesamhället.

Förutom utställningar så håller vi även podcastframträdanden och föreläsningar med fokus på folketro och traditioner.

Kontakta oss direkt för bokningsförfrågan!

OM UTSTÄLLNINGEN

Underlag	5
Presentation	6-9

FOTOGRAFIER

Grundutställningen	10-25
Oknytt tavlor	26-27

FOTOGRAFIER

Akvareller och montrar	28-29
Utökning och anpassningar	30

FRAMTRÄDANDEN

Podcastframträdande	31
---------------------	----

Om Oknytt	32
-----------	----

OKNYTT KB

E-post: info@oknytt.com

Webbplats: www.oknytt.com

TROLSK

EN FÖRTROLLANDE FOTOUTSTÄLLNING OM NORDISK FOLKTRO

Grundutställning

Grundutställningen består av inramade fotografier. Till varje bild finns texter som blandar fakta om nordisk folktro med litterära betraktelser. Utställningen kan även utökas med skisser från projektet och ett montersystem med inspirerande innehåll.

Teknik och lokal

För grundutställningen rekommenderar vi en yta av minst 50-60 kvm. Anpassning sker i samråd med utställaren. Om lämplig belysning saknas kompletterar Oknytt med tekniken som behövs.

Produktion

Utställningen är producerad av Oknytt, ett företag med säte i Västernorrland. Ägare är Lars Wahlström fotograf, Eva Boström illustratör och Sara Boström skribent.

Anpassningar

Utställningen kan anpassas till olika lokaler och verksamheter. På ett bibliotek eller museum finns det stora möjligheter att komplettera med läshörnor eller använda materialet i pedagogiska skolprogram. Utställningen kan dessutom byggas ut om det finns exempel på lokala sägner och berättelser om folktro.

Marknadsföring

Illustrationer, anpassat underlag till pressmeddelanden, typsnitt och bilder som kan användas i marknadsföring ingår i utställningspaketet.

Pris

Oknytt följer MU-avtalets tariff för medverkans- och utställningsersättning. Kontakta oss för aktuell prisuppgift: boka@oknytt.com.

KONTAKT OCH BOKNINGSFÖRFRÅGAN

E-post: boka@oknytt.com | Telefon: 0662-512703 | Webbplats: www.oknytt.com

MÖT DE URÅLDRIGT VACKRA VARELSER SOM LEVER KVAR I DE NORDISKA SKOGARNA

Det var inte så länge sedan som troll och övernaturliga väsen uppfattades som en självklar del av vår värld. Gårdstomtar, troll och vittra levde nära människan, men samtidigt i ett eget rike där tid och rum fungerade annorlunda. Idag betraktas folktron mest som sagor och fantasi. Men hur skulle det vara om dessa vackra och uråldriga varelser plötsligt vandrade i vår verklighet? Vart är de på väg och hur ser deras drömmar ut?

Det finns inga givna svar i fotografen Lars Wahlströms bilder. Dörren står på glänt till en större värld med plats för äkta sagokänsla. Trolsk är en utställning som låter betraktaren stå öga mot öga med varelser som en gång formades i det nordiska bondesamhället. I generationer fungerade deras närvaro som förklaringar på det oförklarliga och påminde människan om att vara rädd om naturen.

• Eva Boström.

Utställningens fotografier gestaltar spännande möten med inspiration från nordisk folktro och sagornas värld. Bakom bilderna finns stora förberedelser. Illustratören Eva Boström uppvisar ett konstnärligt hantverk där varje detalj är väl genomtänkt. Fotografen Lars Wahlström har hittat ett förtrollande formspråk som både är enhetligt och unikt. Bilderna presenteras med texter av skribenten Sara Boström som blandar fakta med litterära konststycken.

Idag är det ingen som med säkerhet kan säga hur ett troll egentligen ser ut. Äldre vittnesskildringar och illustrationer från sagor och nordisk mytologi har format de naturvarer som möter betraktaren i utställningen. Även platserna är en viktig del av berättelsen. Vid en spegelblank sjö eller i en trolsk skogsglänta får folktrons väsen för ett ögonblick både vilja och form. De blickar tillbaka mot oss. Uråldrigt vackra, nyckfulla och vilda.

• Bilden är tagen vid Härnöklubb naturreservat, Härnösand.

1. TROLLSKATT

Folktrons troll samlade gärna på sig enorma rikedomar som de skyddade med magiska runor och sigill. Inför fotograferingen inspirerades vi av John Bauers illustration till sagan *Trollen och Tomtepojken* av Alfred Smedberg från 1909.

När ljuset från facklan klättrade över stensalens väggar hörde han sig själv dra efter andan. Skatten var enorm. Större än han föreställt sig. Högarna med silvermynt, kristallglas och guldkantat porslin glittrade skönare än morgondagg. Han tog några steg framåt. Skatten hade sin egen vilja och Trymmel visste att han skulle prövas, som alla väktare före honom. Han lyssnade försiktigt när den började berätta sina minnen om pärlor och diamanter som ännu minns lukten från människohalsar. Trymmel kunde ana den sötaktiga doften av svett och blommig parfym. I en av träkistorna fanns en ask. Röd som blod, mjuk som mossa. Asken gömde en liten silversax som en gång tillhört en prinsessa. Det sägs att hon älskade ett troll så innerligt och sant att hon lämnade sitt slott för att leva med hans släkte.

• Bilden är tagen vid Aspsele skogar, norr om Örnsköldsvik.

2. GRYNINGSLJUS

Folktrons troll levde tillsammans, gifte sig och fick barn. De hade egna boskap och var ofta duktiga hantverkare. Ibland flyttade trollfamiljerna mellan sina boplatser. De vandrade på natten i skydd av mörkret och då kunde både folk och få bli skrämda av de märkliga ljuden.

Det första gryningsljuset föll mjukt och disigt över den vidsträckta myren. Trymmel lyfte lyktan och sökte in bland träden. Fäbodarna borde ligga precis här. Hade de gått för långt? Solen var på väg upp och det började bli ont om tid. Han kände Iduns blick och nickade motvilligt. Med vana händer tecknade hon besvärjelsen direkt i sin handflata. Han visste att det skulle krävas ett blodoffer och ansträngde sig för att inte titta bort när Idun tog fram den lilla kniven. Innan hon skar kände han igen runan. Vegvisir, en galder för de vilsna. Idun knöt handen. Två röda droppar till jorden. De hörde ljudet samtidigt. Ett svagt porlande, och plötsligt kom han ihåg bäcken. Den som följt vallen och mynnat ut i en sjö. Nu visste han vägen.

• Bilden är tagen vid Björnaby skogar, norr om Örnsköldsvik.

3. ROTVÄLTA

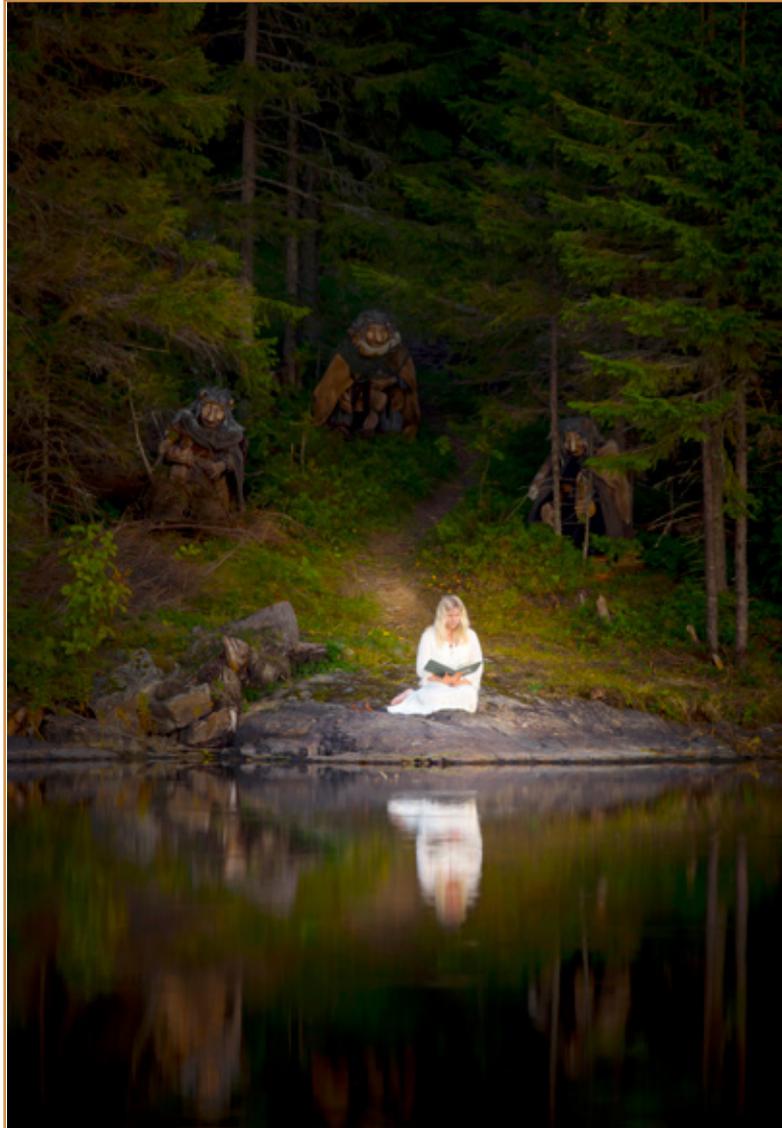
Folktrons troll bodde djupt inne i skogen. De levde tillsammans i berg och högar och kunde bli väldigt gamla. I skogarna fanns osynliga portar till trollens underjordiska rike. Vid ett stort klippblock eller en gammal rotvälta gällde det att vara extra försiktig.

Järnflaxa lyfte från hans axel och steg mot trädtopparna. Luften kändes hög och klar. Vide väntade otåligt vid porten under rotvältan. Först när han hörde runkorpens lugnande rop klev han ut bland ljung och blåbärsris. *Inga hjulrullare*, kraxade Järnflaxa. *Inga människor*. Vide drog in doften av jord. Han tyckte om skogen. I begynnelsen hade alla portar mellan trollhem och ovanjord stått öppna. Så var det inte längre. De som fortfarande användes doldes av trolldom. Vide drog handen över den murkna vältan och hittade skyddsrunan under mossan. Järnflaxa återvände till hans axel. Hon putsade sina fjädrar och såg nöjd ut.

- Sork?, undrade han.

- Hjuldödad räv, svarade hon och nickade mot den smala grusvägen.

Vide fnös och började gå i motsatt riktning. Världen förändrades. Han kunde minnas en tid då den varit större.

• Bilden är tagen vid sjön Stor-djuptjärn, Brunne.

4. SPEGELBLANK

Folktrons troll visade ofta nyfikenhet inför människors seder och bruk. Inför fotograferingen inspirerades vi av *Ännu sitter Tuvstarr kvar och ser ner i vattnet* av John Bauer som illustrerade *Sagan om älgturen Skutt och lilla prinsessan Tuvstarr* av Helge Kjellin från 1913.

- Vad tror ni att hon kan se i den där?, undrade Vide och drog undan en gren för att få bättre sikt.
- Shhh, väste Idun.
- Nu vänder hon på ett av bladen, viskade Trymmel.

Han tog några ljudlösa steg i den mjuka mossan. Människan satt med ryggen mot dem, men skogstjärnen var så stilla att Trymmel kunde se hennes ansikte som en spegling i den blanka ytan. Hon var vitklädd och hade ljusst hår. I knät låg en uppslagen bok som hon inte släppte med blicken. Det fanns inga bilder på sidorna, bara tecken. Idun hade berättat att det kunde finnas både äventyr och stordåd gömda i människans boktecken. Trymmel önskade att han kunde tyda dem. Trollrunor fungerade annorlunda. De var magiska och användes inte i onödan. Inte för skrifter. Och absolut inte för sagor.

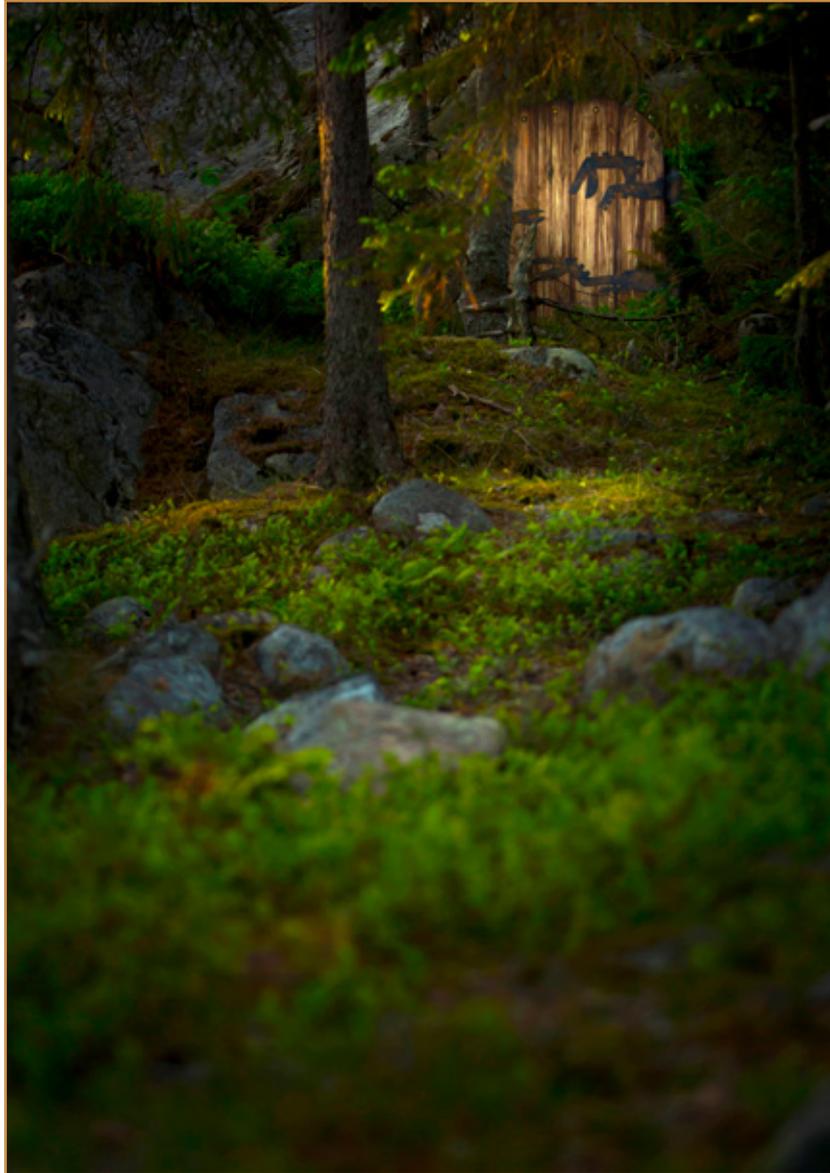

• Bilden är tagen vid Angsta skogar, norr om Örnsköldsvik.

5. SKUGGSPEL

Folktrons troll är i likhet med naturen varken goda eller onda. De är nyckfulla och ett gott råd är att alltid uppträda hövligt i mötet med troll, och att aldrig ta emot något. En sådan gåva kunde skapa ett band till trollens rike som inte gick att bryta.

Ljudet kom från ingenstans. Främmande och samtidigt uppfordrande. En sång utan instrument som spelade mellan träden. Vide gled in bland de höga stammarna och tvingade sig själv att stå stilla. Tystnaden kom plötsligt, mitt i en ton. Sedan människorösten. Alldeles för nära. Ord och skratt. Vide slöt ögonen och lyssnade spänt. Rörelser, tyg mot hud, steg över spröda kvistar och löv. Han hade oroat sig för att de var flera, nu förstod han att det bara fanns bara en människa i skogen. En kvinna. Som pratade med sig själv, med ena handen tryckt mot örat. Märkligt, till och med för ovanjorden. Vide gned sig över näsan. Höstsolen silade in mellan träden och skapade ett skuggspel. Han önskade att Idun var här, hon förstod sig på människans seder. Kvinnans röst tonade bort. Hon gick i riktning mot stormyran där han visste att myltan stod mogen.

• Bilden är tagen vid Härnöklubb naturreservat, Härnösand.

6. TROLLHEM

Folktrons troll var enligt den nordiska mytologin ättlingar till eld- och isjättar. De kunde förändra sitt utseende och använde magiska runor för att skydda sig själva och sina hemligheter. En sådan trollruna kallades galder och ritades på kroppen eller på ett föremål.

I tidernas början fanns inga gränser. Alla riken formades i en rymd och delade samma väder, seder och bruk. Ingen minns längre vem som satte upp den första dörren, eller varför den kom att reglas från båda håll. Magiska sigill mötte nycklar av järn. Det samlades till strider om vattendrag och slag över landområden. Ängar blev ägor när skarpa linjer drogs över orörd mark. Sprickorna kom senare, revor i rumtiden som gav varje rike en egen rörelse. När tiden delades föll de uråldriga överenskommelserna i glömska. Trollätterna förlorade sina berättelser och människans minne blev kortare än hennes levnad. Dörrarna förstördes eller växte igen. Bara några få vet hur man passerar, som ett språng mellan en livstid och ett ögonblick.

• Bilden är tagen vid Smitingen naturreservat, Härnösand.

7. BORTBYTING

En vanlig sägen handlar om hur trollen byter ut ett nyfött människobarn mot sin egen trollunge. Eftersom bortbytingen liknade ett vanligt barn så var det svårt att upptäcka. För att skydda ett odöpt barn kunde man lägga föremål av stål eller korsform i vaggan.

Hon kom fram i skymningen. Lukten av människa låg sträv och skarp. I tre dagsvandringar hade hon följt vittringen och smakat på vedröken som steg upp från deras gårdar. Hennes pojke sov och hon inväntade mörkret i byns utkanter, där skogen mötte åkermark. Natten dröjde, ändå kändes tiden för kort. Det lyste i några fönster, men bara ett hade lämnats på glänt. I rummet slumrade ett nyfött människobarn, som en doft utan namn. Idun höll sitt eget knyte, hennes trollunge som snart skulle vaggas i spetskantat linne och mättas vid ett främmande bröst. Skulle han minnas hennes famn? Det var hennes lott att uppfylla de gamla släkternas förbund. Besvärjelsen var enkel, att förväxla, förtrolla. Det var saknaden som skulle bli svår. Hon vände hemåt i gryningen. Bytingen var klenare än sin bytesbror, vägde nästan ingenting. Han skulle behöva sin trollmor. Att ta en annans plats och ge upp sin egen var ingen enkel sak att bära.

• Bilden är tagen vid Locksta, Örnsköldsvik.

8. HÄLLMARKER

Idag är tomten främst en symbol för midvintern och julen. Folktrons gårdstomte arbetade för gårdens bästa året om. Han hjälpte bonden med skörden och såg till att djuren hade det bra. Ibland varnade han gårdsfolket för ett kommande oväder eller andra faror.

Han hade gått långt för att hitta fönsterlaven. Nu var konten full och det var dags att vända hemåt. Skare reste sig och drog de trådslitna remmarna över axlarna. Han undrade hur det kom sig att den vita laven blivit så ovanlig. Förr växte den överallt. Han visste att renarna åt den som vinterföda, men det var längre norrut. Själv använde han laven för att täta mellan fönstren i stallet och på höloftet. Han tyckte om de spröda topparna. De påminde honom om moln av det slag som tornade upp sig över himlen efter en riktigt klar och varm sommarmorgon. Som alltid hade han plockat lite extra så att det skulle finnas till gårdsfolket. När julen närmade sig använde de laven för att göra fint med talgljusen. Och ibland behövdes den till annat. Som när lillpojken föll i ån och gick dit varken Skare eller någon annan kunde följa honom. Då blev laven en sorgekrans, bunden av tiden. Flätad med granris och ljung av händer som inte ville släppa taget.

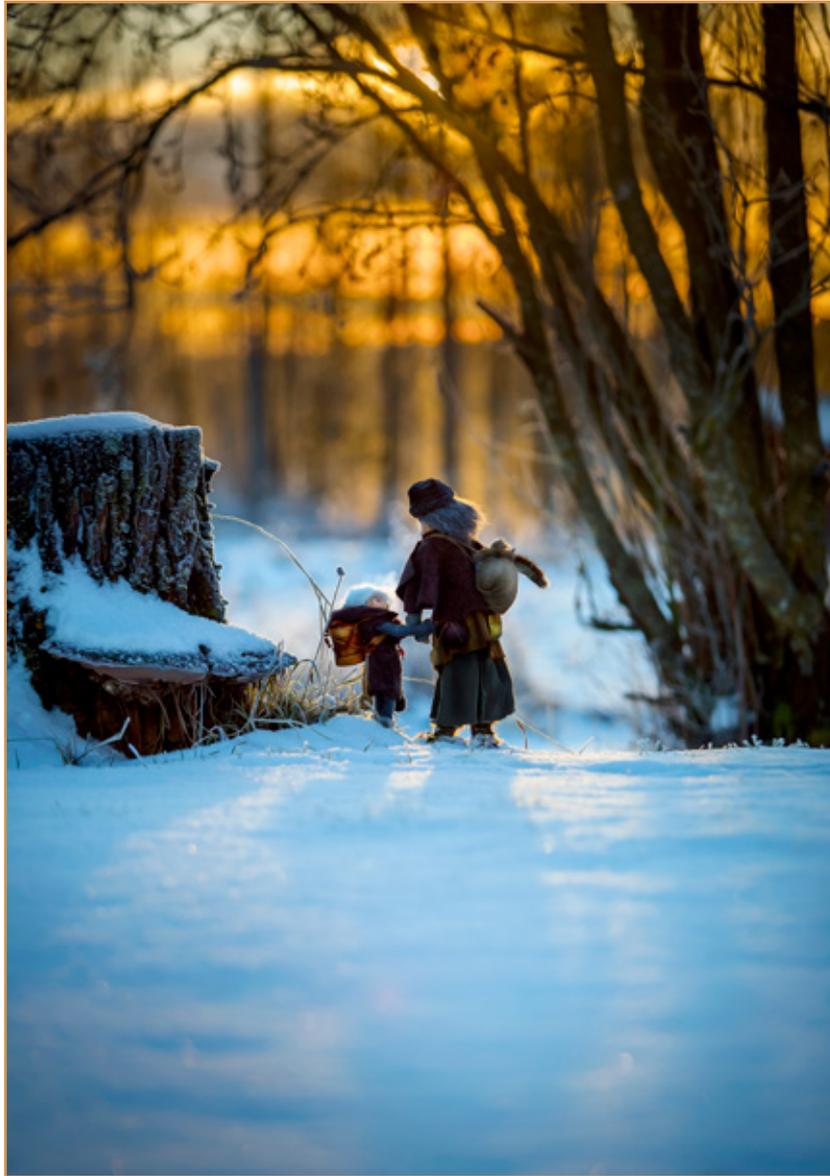

• Bilden är tagen i byn Hundsjö, norr om Örnsköldsvik.

9. SÖTEGRÖT

Inom folktron beskrivs gårdstomten som ett skyddsväsen. Ofta hade han själv varit med och byggt gården han vakade över. Till jul var det viktigt att bondfolket kom ihåg att belöna sin gårdstomte med en skål gröt, helst med en stor klick smör som kallades solöga.

Skare vred sig på stolen. Han var inte van att sitta. Katten strök sig mjukt mot det onda knät och fick en tillgiven klapp. Benet värkte efter yxans hugg och Skare grämde sig över olyckan. Han hörde hur fähuset städades, hur hästen ryktades inför julottan och oroade sig för allt som inte blev gjort. Med stort besvär haltade han fram till höloftets enda fönster. Ett lätt snöfall pudrade taken och småfåglarna hade hittat kärven som drängen satt ut. Den var slarvigt bunden och ynglingen hade glömt det röda bandet som alltid brukade pryda gårdens julnek. Känslan av skam fick kinderna att hetta och Skare lutade pannan mot det svala glaset. En svag knackning avbröt de mörka tankarna. Han kände doften innan han ens fått upp dörren. Sötegröt. Med kanel och smör som redan börjat smälta. Skare såg upp mot huset där gårdsfolket dukade till julbord. Mitt i stöket hade de kommit ihåg sin gårdstomte. Julen var här, allt han kunde göra var att ta emot den.

• Bilden är tagen i Björnaby, norr om Örnsköldsvik.

10. VINTERSKRUD

Inom folktron var vittra ett småfolk som på många sätt liknade människan. De bodde familjevis och hade eget boskap, men de levde på andra platser och under andra tider. När människorna lämnade fäbodvallarna under vinterhalvåret flyttade vitterfolket in med sina förtrollade vitterkor.

- Hur långt är det kvar?

Vide log när han kände sonens hand i sin. Pojken hade verkat så stor idag, lugn och säker med bågen när vesslan kom ilande över skaren. Nu blev han för ett ögonblick liten igen och Vide passade på att dra den smala kroppen intill sig.

- Vi är snart hemma. Vill du att jag ska bära dig en bit?

Ale skakade bestämt på huvudet och rätade på ryggen. Solen var på väg ned och vinterkylan brände och bet. Men att bli hemburen som en minsting var inget för en nybliven jägare på sitt tionde levnadsår. Det stod fullständigt klart. Vide stannade när de kom fram till sjön. Han drack av getmjölken och gav det sista till Ale. Isen vilade tungt och sjöng sina sånger. Skogen låg tät och mörk, men snart skulle fäbodvallens nattlyktor tändas. De följde bäcken uppströms tills de såg det första fladdrande ljuset som visade vägen hem.

• Bilden är tagen vid Gådeån, Härnösand.

11. ÄLVDANS

I folktron är älvan ett kvinnligt väsen. När dimman svepte in över ängarna kunde man se deras vackra ringdans. Men älvorna kunde även orsaka sjukdom och olycka. För att blidka dem offrades synålar och andra småsaker i älvkvarnar, små runda skålgropar på stenblock och hällar.

Dimman kom strax innan skymningen föll. Vit och tjock som fet mjölk rann den in mellan träden och flöt ut över lavar och lingonris. Pojken saktade in, plötsligt medveten om tystnaden som växte. Luften kändes tung att andas, mättad av fukt och jord. Han var redan sen och ville hinna hem innan det blev mörkt, ändå blev han stående mitt på stigen. En märklig stillhet fångade hans unga hjärta. Han tog några tvekande steg, men från den stunden kunde han inte minnas vägen hem. Eller varför han skyndat. Han drogs mot gläntan där vårens första vitsippor stod i blom. Lätta dimstråk tätnade och tog form, förde och följde i en böljande dans.

Något mjukt strök vid hans hand. En viskning, ett skratt, en sång. Han gick in i en dröm och den natten sökte gårdsfolket i skogarna efter sin pojke. De fann honom nästa morgon sovande i mossan, långt från stigen. Skjortan var riven och båda skorna hade försvunnit. När han öppnade sin knutna hand låg där ett främmande mynt av renaste guld.

• Bilden är tagen vid Bursjö fäbodan, Kramfors.

12. BLODETS MAKT

Enligt folktron var bjäran ett dragväsen som främst användes för att stjäla mjölk från grannens kor. Bjäran hade formen av en stort nystan och skapades av en häxa genom ritualer: Jag har gett dig blod, fan skall ge dig mod. För mig skall du på jorden rinna, för dig skall jag i helvetet brinna.

Elden har falnat,
natten är blind
I grannfolkets gårdar
öppnas en grind

Gryningen bjuder
färsk mjölk och bröd
Priset får vänta
till efter min död

Min vilja kan springa
så tyst utan ben
med blodet som gåva
i fullmånens sken

• Bilden är tagen vid Uttersjö, Örnsköldsvik.

13. GASTAROP

Föreställningen att döda kan gå igen är mycket gammal. Inom nordisk folktro finns olika typer av gengångare. Gasten hade dött en våldsam död utan begravning. Hans fruktansvärda vrål hördes ibland om natten. Gasten ville bli buren till vigd jord och kunde hänga sig fast på både vagnar och människor.

Han hade nästan glömt hur man lyssnar när vindarna från havet bar med sig strimmor av ljusa barnröster och skratt. Springande steg fick fäste mot marken, plötsligt helt nära. Inte en dröm, inte den här gången. Med långsamma rörelser drar han sig upp mot ljuset. Han vill sträcka ut sina armar, hålla sig fast. Känna hud mot ben. Ropa, utan att skrämma. Så formar han orden, som en vädjan genom tiden, ensamheten och sorgen. Men allt som kommer ut är ett isande vrål, den brutna röst som blivit hans. Ljudet ekar mellan klipporna, skrämmer upp tärnan som häckat i fjolårsvassen. Vingarna flaxar tomt och han hör hur de främmande stegen försvinner, bort från stenstranden och hans utsträckta händer. Ögonblicket passerar. Tidvattnet är på väg in, samma krafter som en gång bar honom hit. Då var han redan förlorad, för ingen överlevde stormnatten som tog både manskaper och skepp. Havet blev en grav där inga stenar kan resas.

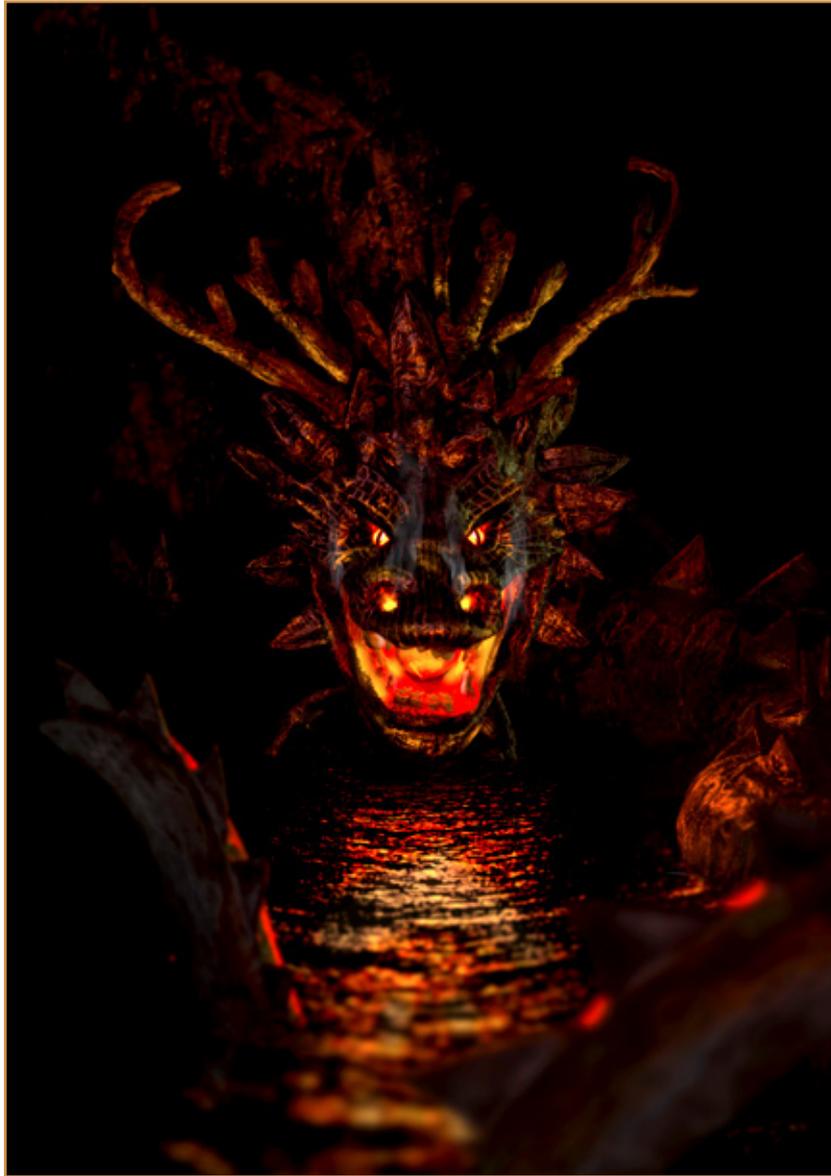
• Bilden är tagen i Åvike bruk, Hässjö.

14. GLOSON

Gloson vakade ofta vid kyrkan, särskilt under julnatten när folk gick årgång för att få en glimt av framtiden. Med ögon och käftar som glödde rusade jättesuggan in mellan benen och sprättade upp sitt offer med knivskarpa ryggborst. Ett äpple eller en brödlimpa kunde stoppa gloson, annars fick man helt enkelt försöka hålla benen i kors.

Julnatten viskar kring kyrkorna tre,
tecken och varsel om allt som ska ske
Följen passerar, en likfärd till häst
Kistan står öppen med döden som gäst
Men synen blir kort och bryts i all hast
Marken den skälver i glödande kast

Gloson hon rusar med huvudet sänkt
klövarna skrapar i ångande stänk
Håll benen i kors, ta inte ett kliv
Ryggborsten skär som den vassaste kniv
Förtrollningen bleknar, en glimt utan svar
Tiden får visa vem döden bedrar

• Bilden är tagen i Härnösand.

17. JORDENS BAND

Midgårdsormen, Jörmungand är ett väsen från den nordiska mytologin. Den beskrivs som en drakliknande jätteorm och var son till Loke. Vid slutstriden dödas Midgårdsormen av åskguden Tor, som bara hinner ta nio steg innan han själv mister livet, förgiftad av ormens etter.

Då kommer Lodyns
lysande ättling;
Odens son
går mot ormen att kämpa
I vrede denne dräper
värjaren av Midgård.

Från sitt hem all draga
döda hädan.
Nio fjät döende
går Fjorgyns son
fram från ormen,
som ofrejd ej fruktar.
Valans spådom, vers 56

• Bilden är tagen vid Kebnekaise, Kiruna.

18. DUNKLETS DRAKE

I den nordiska mytologin förekommer flera drakar. Nidhögg levde vid världsträdet Yggdrasils rötter i underjorden. I Valans sista spådom symboliserar han slutet för den nya värld som gudarnas barn ska bygga upp efter Ragnarök.

Då kommer dunklets
drake flygande,
en blank orm, nedifrån,
från Nidafjällen.
I fjädrarne bär,
och flyger över slätten,
Nidhogg lik.
Nu skall hon sjunka.

Valans spådom, vers 66

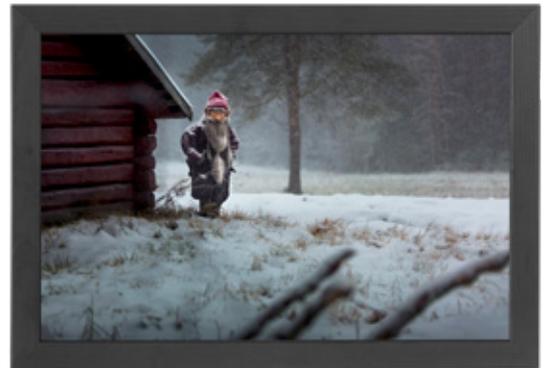
OKNYTT TAVLOR

Utöver våra serier i storlek 70x100cm som ingår i grundutställningen finns det även mindre tavlor som vi kallar Oknytttavlor. Dessa är i format 50x70cm och finns som ett komplement för utställaren att välja bland.

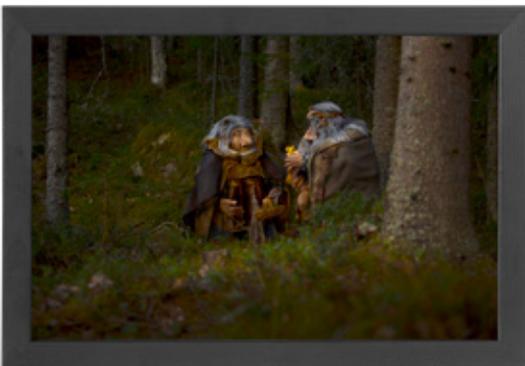
DE SMÅ.

Små på jorden, stora i hyss och lekfulla påhitt.

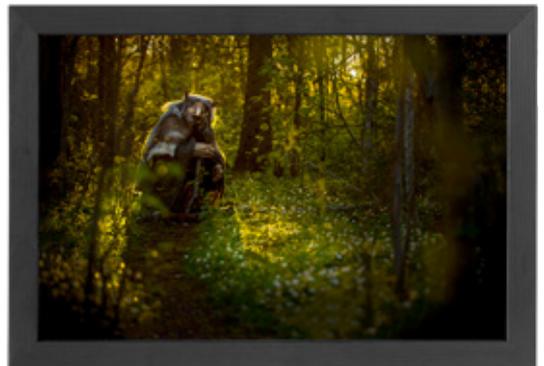
GÅRDSTOMTE.

Stort hjärta för gården, litet tålamod med folk.

VÅRKÄNSLOR.

Endast årets första tussilago kan lysa som du.

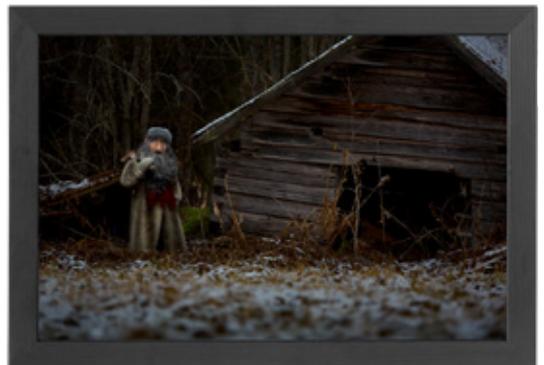
VÄGVISARE.

Stort hjärta för gården, litet tålamod med folk.

SKOGSVÄSEN.

Endast årets första tussilago kan lysa som du.

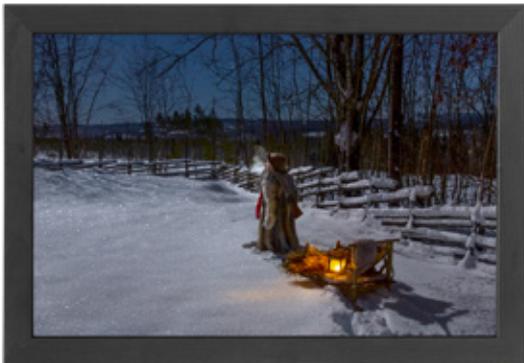

ÖDEGÅRDAR.

När folket flyttat, dröjde sig gårdstomten kvar.

OCH DIREKTFÖRSÄLJNING

Oknyttavlorna finns även i A4 och A3-storlek och tillgängliga för direktförsäljning, samt akvareller i formatet av tavlor och vykort. Bilderna finns med och utan ram och visar våra olika väsen.

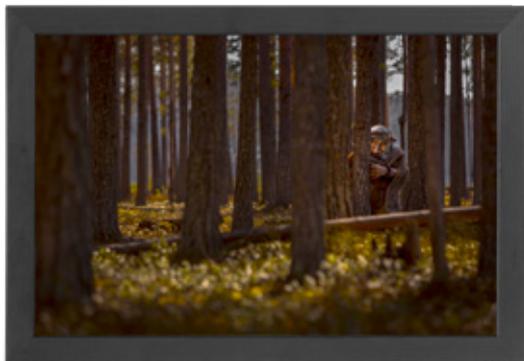
JULNATTEN.

Snön gnistrade som stjärnor, kylan bet i näsa och kind.

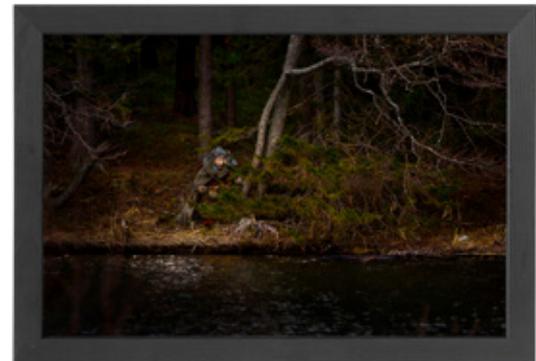
JULKÄRVE.

Av den sista havreskörden, binds fågelkärven i juletid.

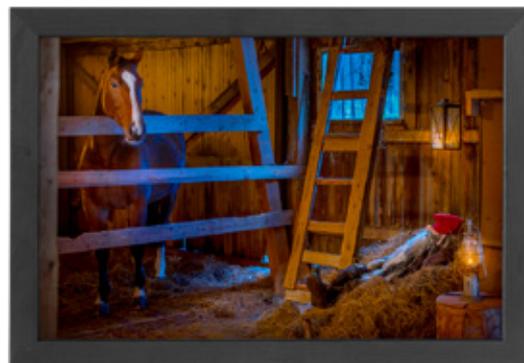
TROLLSKOG.

Bara ett troll kan minnas när urskogen var ung.

TROLLTJÄRN.

I skogen fanns en spegel, som gav drömmarna form.

HÖSKULLEN.

På skullen i höets doft, kan gårdstomten vila så gott.

MYLING.

Odöpt i livet, söker sitt namn i döden.

SKISSER OCH AKVARELLER

Utställningen kan kompletteras med inramade skisser och akvareller av illustratören Eva Boström. Bilderna har legat till grund för den konstnärliga utformningen och givit varje väsen sitt karaktäristiska utseende.

MONTERSYSTEM

Som ett komplement till den fotografiska utställningen finns ett enkelt monterssystem för visning av spännande rekvisita och innehåll från produktionen med koppling till tavlorna. Utställningen innehåller 1-3 montrar. Kan utökas efter lokalens behov.

Varje monter är 160x40 cm och kan utrustas med eller utan belysning.

UTÖKANDE AV GRUNDUTSTÄLLNINGEN

I denna broschyr har vi ett urval av våra olika serier och tavlor som finns till försäljning och som ingår i vår grundutställning. Vi producerar varje år nya motiv och på våra sociala medier [@oknytt sverige](https://www.instagram.com/oknytt sverige) publicerar vi nya foton löpande. Finns det ett motiv som du inte finner i grundutställningen? Kontakta oss på boka@oknytt.com eller 0662-512703, så hjälper vi dig att skapa ett anpassat urval för din lokal.

ANPASSNINGAR

Det finns stora möjligheter att komplettera utställningen med läshörnor, skapande verksamhet eller använda materialet i pedagogiska skolprogram. Exempel på anpassning är biblioteket i Härnösand där barnen kunde bidra med sina egna teckningar och berättelser om troll. Kontakta Oknytt för mer information om hur utställningen kan utformas för att ge er verksamhet största möjliga mervärde.

LIVEFRAMTRÄDANDE AV NÄR MAN TALAR OM TROLLEN

Låt era besökare ta del av ett liveframträdande med vår populära podcast *När man talar om trollen*. Vi kan erbjuda ett exklusivt poddavsnitt enbart för er publik. Vi formar då avsnittet efter er verksamhet och de lokala sägner och berättartraditioner som finns i er omnejd. Vi läser även upp sägner och spännande berättelser med anknytning till ämnet. Boka oss så uppträder vi hos dig!

Läs mer och lyssna på podden på: www.oknytt.com/podcast

EN PODCAST OM FOLKTRO OCH MYTOLOGI 🎙️

Vår podcast *När man talar om trollen*, är ett program om folktro, mytologi och traditioner. På ett lättsamt sätt diskuterar Oknytt's Lars Wahlström tillsammans med Tommy Kuusela, doktor i religionshistoria, om nordiska väsen, myter och sägner. Vi har ofta med oss kunniga gäster som anknyter till varje avsnitts ämne. Eva Boström läser även upp på ett förtrollande sätt olika sägner, myter och sagor i podden.

Lars Wahlström är grundaren av Oknytt- Nordisk folktro och mytologi. Han är en obotlig entusiast av folktro, väsen och sägner. Med Oknytt's bilder, texter och nu podcast, hoppas han att ni kommer att inspireras inom ämnet.

Tommy Kuusela är fil. dr i religionshistoria och har en gedigen bakgrund inom folklöre och olika trosföreställningar. I podden är han vår expert inom folktro, sägner och myter.

ETT FÖRTROLLANDE BILDPROJEKT

Oknytt påbörjades som ett privat bildprojekt under 2015 i ett samarbete mellan fotografen Lars Wahlström, illustratören Eva Boström och skribenten Sara Boström. I början av 2016 startades företaget Oknytt KB med säte i Västernorrland. Mer information och fotografier till försäljning finns på webbplatsen www.oknytt.com.

LARS WAHLSTRÖM

SARA BOSTRÖM

EVA BOSTRÖM

Vi i Oknytt vill skapa intresse kring övernaturliga väsen i nordisk folktro och ge betraktaren en inspirerande sagokänsla. Trollen är uråldrigt vilda, vittra är lekfullt vackra och gårdstomten lite butter. Det är ingen slump utan resultatet av ett omfattande konstnärligt hantverk med genomtänkta detaljer. Inspiration kommer bland annat från konstnärerna John Bauer och Jenny Nyström samt folklivsforskaren Ebbe Schön och folklorister Jan-Öjvind Swahn, Bengt af Klintberg m.fl.

KONTAKTA OSS OCH BOKA UTSTÄLLNINGEN TROLSK

Vill du samarbeta med Oknytt och visa vår utställning Trolsk eller ta in tavlorna i ert butikssortiment?

Kontakta oss så hjälper vi dig!

E-post: boka@oknytt.com | Telefon: 0662-512703 | Webbplats: www.oknytt.com

© 2021 OKNYTT KB

Trolsk - en förtrollande fotoutställning om nordisk folktro är producerad av Oknytt Kommanditbolag.

OKNYTT KB

E-post: info@oknytt.com

Webbplats: www.oknytt.com

